

Port Ainé (Pailars Sobirà)

- Cota: 1.650-2.440 m.
- 27 pistes per 48 km, 9 remuntadors, snowpark, 15 km d'esquí de fons, guarderia.
- Forfait d'adult per dia: 2.400-3.400 ptes. (feiner-festiu).

Pulgaladó (Capcir)

- Cota: 1.700-2.400 m.
- 14 pistes, 9 remuntadors, jardí-neu, raquetes.
- Forfait d'adult per dia: 115 FF.

Port del Comte (Solsonès)

- Cota: 1.690-2.350 m.
- 34 pistes per 40 km, 14 remuntadors, jardí d'infants, half-pipe, trineu de gossos.
- Forfait d'adult per dia: 2.000-3.000 ptes. (feiner-festiu).

Pyrenées 2000-Bolquera (Cerdanya)

- Cota: 1.600-2.200 m.
- 40 pistes per 52 km, 32 remuntadors, trineu de gossos i rens, guarderia, 80 km d'esquí de fons, raquetes.
- Forfait d'adult per dia: 130 FF.

Porta-Pimorent (Cerdanya)

- Cota: 1.600-2.500 m.
- 17 pistes, snowpark amb half-pipe, 13 remuntadors, guarderia, trampolí de salt, 25 km d'esquí de fons.
- Forfait per dia: 110 FF (estudiants: 65 FF).

Rasos de Peguera (Berguedà)

- Cota: 1.850-2.050 m.
- 9 pistes per 7,8 km, 5 remuntadors, guarderia, 8 km d'esquí de fons.
- Forfait per dia: 2.200-3.000 ptes. (feiner-festiu).

Mikimoto i Carles Cuní: dos de neu sense manilles

Comparteixen ràdios, Flash FM i Flash Back, però no afeccions a la neu. Mikimoto, Miquel Calzada, només baixa amb snowboard i per en Carles Cuní no hi ha res com els esquís tradicionals, tot i que no descarta provar el surf algun dia.

En Miquel Calzada, Mikimoto, fa vuit anys que practica l'snowboard. Ell està convençut que l'esquí tradicional acabarà essent una modalitat "folklorica", com el telemark.

Quant temps fa que esquieu?

—CARLES CUNÍ: De fet, ell no ha esquiats mai, [riu] ...però... no fa gaire que esquem. Som dels qui hem començat de grans. Venim de famílies en que no ha esquiats ningú...

—MIQUEL CALZADA (MIKIMOTO): Això a la teva família, a casa meua són tots grans esquiadors.

—C. CUNÍ: he, he, jo la primera vegada que vaig anar a esquiar tenia 23 anys.

—M. CALZADA: Jo vaig començar als 21, però em vaig equivocar perquè em vaig posar aquelles taules llargues i trencades als peus i al cap de cinc anys em vaig passar a la taula de surf. Així doncs, per mi el que compta és des que em vaig passar a la taula de surf, que per tant deuen ser uns vuit anys o nou. L'experiència d'abans no va servir de res, només per anar a passar fred..., no va servir ni per mantenir l'equilibri.

—C. CUNÍ: Per tant, jo fa catorze anys que esquio.

—M. Calzada: I jo en fa vuit que faig surf.

—*Digueu-me raons per les quals a en Miquel li agrada el surf i a en Carles l'esquí.*

—C. CUNÍ: Si vols podem fer-ho al revés, si vols jo et puc explicar per què a ell li agrada el surf.

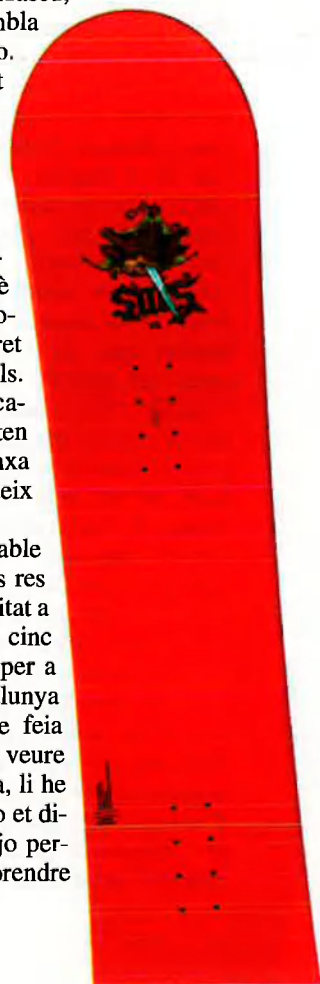
—M. CALZADA: Ell ja sé que et dirà que faig surf perquè no vaig saber esquiar, però és mentida.

—C. CUNÍ: No és mentida.

—M. CALZADA: Les raons per les quals m'a-

grada fer surf... és a dir, jo no he disfrutat mai esquiant. Puc disfrutar pujant muntanyes, caminant i fent surf, però esquiant no havia disfrutat mai. En canvi la sensació del surf és una mica semblant a conduir una moto. No duus pals. Sentir-se més o menys lliure ja depèn de cadascú, però el traçat del surf s'assembla molt al traçat d'anar en moto. I sobretot és espectacular el fet de sentir que vas damunt del cantell. En canvi, per arribar a sentir això amb esquís n'has de saber molt i malgrat tot tampoc no vas amb el cantell. Això ha fet que el món de l'esquí fes una sotragada, perquè estaven absolutament anquilosats des de fa mil anys, i han tret això del *carving* i van sense pals. Si segueixen per aquí al final acabaran descobrint que si ajunten els dos esquís tindran una planxa de surf. En fi, és arribar al mateix però per camins diferents.

—C. CUNÍ: És molt lamentable tot el que està dient, que no és res més que justificar la seva inutilitat a l'hora d'esquiar, després de cinc anys de ser un autèntic perill per a les estacions d'esquí de Catalunya i d'Europa. La veritat és que feia autèntic pànic veure'l baixar i veure com no girava. De tota manera, li he de donar una mica la raó. Jo no et diré per què esquio. Jo no surfejo perquè amb el que m'ha costat aprendre

Soldeu-el Tarter (Andorra)

- Cota: 1.780-2.560 m.
- 41 pistes per 74 km (dels quals 6 km són d'esquí "retrac" en neu verge), 21 remuntadors, guarderia, estadi de bumps, 2 km d'esquí de fons, jardí-neu, snowpark amb hall-pipe, boarder-cross, big-jump.
- Forfait /dia: 3.400-3.900 ptes. (temporades baixa-alta).

Vallter 2000 (Ripollès)

- Cota: 1.950-2.535 m.
- 12 pistes per 9,77 km, 8 remuntadors, guarderia.
- Forfait d'adult per dia: 2.900-3.200 ptes. (feiner-festiu).

Tavascan-Lladorre (Pallars Sobirà)

- Cota: 1.750-2.250 m.
- 5 pistes per 5 km, 3 remuntadors, surf, telemark, trineus, raquetes, esquí de muntanya, motos de neu, 18 km d'esquí de fons.
- Forfait d'adult/dia (esquí alpi + esquí de fons): 2.000 ptes.

Vaqueira-Beret (Vall d'Aran)

- Cota: 1.500-2.510 m.
- 46 pistes per 77 km, 7 km d'esquí de fons, 2 estadis eslàlom, 24 remuntadors, 4 parcs infantils, esquí de neu profunda, monosquí, snowboard, helisquí, ala de pendent amb esquís, trineus de gossos.
- Forfait d'adult per dia: 4.400 ptes.

Vall de Núria (Ripollès)

- Cota: 1.964-2.252 m.
- 10 pistes per 7 km, 4 remuntadors, raquetes, esquí de muntanya, jardí-neu, snowpark.
- Forfait d'adult per dia: 2.450-3.075 ptes (feiner-festiu).

esquiar, quan fa un dia fantàstic em sap molt greu perdre aquell dia per aprendre a surfear i quan fa mal dia també em sap molt greu haver-me de rebolcar tot el dia per terra per aprendre a surfear. Jo, a diferència d'ell, reconec que el surf ha de ser sensacional. I quan jo veig aquells tíos baixant amb aquelles planxes per la neu pols em cau la bava i penso que deu ser un esport fantàstic, el que passa és que jo ja hi he arribat una mica tard, i ja em diverteixo molt esquiant i no crec que hi hagi tanta diferència de sensacions entre una cosa i l'altra.

—M. CALZADA: Jo crec que sí. Això de tocar la neu amb el braç mentre baixes i fer 360° és espectacular.

—C. CUNÍ: Jo no. A més, el fet de pensar que tinc les cames lligades en un mateix lloc i no les puc separar em produeix una mena d'angoixa...

—M. CALZADA: Doncs a mi em produïa angoixa el fet de tenir les dues cames sense estar lligades i que es podien separar en qualsevol moment. De totes maneres jo crec que l'aprenentatge amb el surf és una proporció geomètrica i en canvi amb els esquís és... brutal. És a dir, per disfrutar esquiant o has d'haver començat de petit o t'hi has de passar moltes hores, i amb una taula en gaudeixes molt aviat.

—Creieu que hi hauria d'haver estacions d'esquí especials per a surfistes o estacions en què no hi poguessin entrar?

—M. CALZADA: No, perquè aleshores també haurien de fer estacions per la gent que es dedica a fer telemark o altres modalitats. Els esports de neu són els que són i és una qüestió de convivència.

—C. CUNÍ: Tot i així n'hi ha. Als Estats Units hi ha estacions on els surfistes no poden accedir-hi. Suposo que ho fan així perquè vénen d'una tradició i no s'ho han plantejat. Normalment són estacions velles que deuen primar la tradició... De fet no ho sé per què ho fan, però en tot cas s'agraeix. Et dóna aquest sentiment de classe. Ara, si fos al contrari, de segur que no ho agrairia tant.

—Els surfistes considereu que els esquiadors us veuen com uns nouvinguts a les estacions?

—M. CALZADA: No. No hi tinc cap mena de problema. Si respectes tot el que diuen les estacions d'esquí i baixes al teu nivell, doncs no té per què haver-hi cap problema. Els problemes vénen quan la gent baixa per sobre del seu nivell i es descontrola.

—La convivència, doncs, està assegurada?

—M. CALZADA: Sí, sí.

—C. CUNÍ: Oi tant!

—Aquest any l'snowboard ha estat olímpic per primer cop, amb certa polèmica, com ho veieu?

M. CALZADA: Bé, era evident que es tractava d'un esport que havia de ser olímpic. Per cert, que el guanyador de la medalla d'or van dir que havia fumat maria, i si així guanya, imagina't on pot arribar fumant més o deixant de fumar!

—C. CUNÍ: A mi tampoc no em fa res que siguin olímpics, si en Samaranch ja no sap què fer per ampliar aquest circ, doncs endavant.

—Intentareu algun dia passar-vos a l'altre cantó?

—M. CALZADA: No, jo ho tinc molt clar i ja no guardo cap vestigi dels pals que feia servir.

—C. CUNÍ: Jo, encara que m'agrada molt esquiar, no descarto que algun dia, quan no tingui res més a fer, pugui dedicar una estona a aprendre'n.

—Amb això del surf, però, no passarà com amb el monosquí, que va ser una moda efímera?

—M. CALZADA: Allò sí que va ser una moda, però és que era antinatural.

—C. CUNÍ: Sí, jo també crec que el surf no serà una moda.

—I l'esquí tradicional, acabarà essent minoritari com, per exemple, el telemark?

—M. CALZADA: Sí, això passarà més tard o més d'hora. Quedarà com una especialitat folklorica. En veuràs passar un i et sorprendràs, com passa ara amb els que fan telemark. En l'única fàbrica que tenim als PP CC de material d'esquí, la fàbrica Rossignol a Artés, han viscut una gran progressió en la fabricació de planxes de surf i en canvi la fabricació d'esquís ha tocat sostre.

—C. CUNÍ: No fotis, no home no, no hi estic d'acord. Imposible, no tinc paraules, però de segur que l'esquí no queda com una cosa folklorica.

Carles Cuní prefereix l'esquí tradicional. Acusa en Miquel Calzada de ser un perill amb els esquís.

Oriol Cortacans

